

школы. Системообразующими факторами системы выступают цель; принципы, взаимосвязь между компонентами; ожидаемый результат: готовность будущего учителя к организации субъект-субъектного взаимодействия с учениками начальной школы. Разработанная система базируется на принципах: саморазвития, культуросообразности, субъектной ориентированности, ценностно-смыслового отношения к взаимодействию, ориентации обучения на ценности профессиональной среды.

Ключевые слова: система, модель, субъект-субъектное взаимодействие, будущие учителя начальной школы, профессиональная педагогическая подготовка.

Linnik O. Model of the System of Training the Future Teacher for the Organization of Subject-Subject Interaction with Primary School Pupils

The article describes the model of the functional system of preparing the future teacher for the organization of subject-subject interaction with primary school pupils. The system model contains the following components: purposeful, design, constructive, communicative, organizational, evaluation and corrective. This system is an instrument for transforming the university environment into the context of the formation of the subject's position of the future teacher of elementary school. System-specific factors of its purpose; principles; interconnection between components; expected result: the readiness of the future teacher to organize the subject-subjective interaction with primary school pupils. The developed system is based on the principles of self-development, cultural correspondence, subjective orientation, value-semantic attitude to interaction, orientation of learning on the values of the professional environment.

Key words: system, model, subject-subject interaction, future teachers of elementary school, professional pedagogical preparation.

Стаття надійшла до редакції 14.09.2017 р.

Прийнято до друку 24.11.2017 р.

Рецензент – д.п.н., проф. Гавриш Н. В.

УДК 378.013.42:316.723

М. І. Максимовський

**ТЕХНОЛОГІЯ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ
СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ АНІМАЦІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ**

Соціально-культурні умови існування сучасного соціуму, активний перехід до інформаційного суспільства актуалізують дослідження процесу розвитку соціальної взаємодії студентської молоді, оскільки від

позитивної соціалізації представників цієї групи залежить перспектива існування багатьох сфер соціальної життєдіяльності. В умовах суспільної кризи студентська молодь внаслідок занурення у віртуальний простір подекуди проявляє споживацтво у суспільному житті, громадський нігілізм, а в окремих випадках навіть екстремістські моделі поведінки. Виклики глобалізації та зміни умов життя в інформаційному суспільстві вимагають відповідної модернізації процесу розвитку соціальної культури студентства. Забезпечення успішного соціального вдосконалення молодшої особистості, готової до творчості в професійно-громадянських сферах життєдіяльності, зумовлює звернення до активізуючих засобів, зокрема анімаційної діяльності, як суспільної практики, що сприяє гармонізації процесу соціального становлення інтелектуалів у сфері вищої освіти і потребує визначення основних аспектів технологізації з позицій соціальної педагогіки.

Специфіку та ознаки соціально-педагогічних технологій вивчали О. Безпалько, Р. Вайнола, Н. Заверіко, І. Зверева, А. Капська, О. Караман, І. Трубавіна. Процесуальні характеристики анімаційної діяльності досліджували Н. Максимовська, Л. Тарасов, М. Ярошенко та ін. На підґрунті теоретичних висновків досліджень та аналізу сучасного стану соціального розвитку студентської молоді було обґрунтовано теоретичну модель, яка перевірятиметься експериментальним шляхом через реалізацію спеціально розробленої технології розвитку соціальної культури (далі ТРСК) студентів. Оскільки технологізація цього процесу залишається поза увагою вчених, необхідним є визначення складових компонентів, процедур та операцій технології розвитку соціальної культури цієї соціальної групи, отже, метою статті є обґрунтування технологічних аспектів розвитку соціальної культури студентської молоді засобами анімаційної діяльності в інформаційному суспільстві, характеристика її необхідних елементів.

Усі відомі на сьогодні технології розділяють на дві групи: промислові та соціальні. У сучасних енциклопедичних соціально-педагогічних виданнях визначено, що «Технологія соціальна – (грец. *techne* – майстерність, мистецтво, уміння) – сукупність прийомів і способів отримання, обробки чи переробки; опис виробничих процесів, інструкцій з виконання, технологічні правила, вимоги, карти, графіки, сукупність методів, прийомів та впливів, що застосовується для досягнення мети соціального розвитку» [3, с. 510–511]. Соціальною визначають технологію, у якій вихідний і кінцевий результат – людина, а основні параметри вимірювання – її якості та властивості. Це створює підстави для обґрунтування ТРСК студентів, в процесі якої можна впливати на властивості людини, однак обґрунтування соціально-педагогічного аспекту потребує розгляду саме цього виду технологій.

Для розробки ТРСК студентської молоді погоджуємося з визначеними характерними ознаками саме соціально-педагогічних технологій: універсальність (можливість застосування на різних за

специфікою об'єктах для вирішення подібних або завдань, що часто виникають); конструктивність (націленість на вирішення конкретних проблем перевіреними та обґрунтованими способами); результативність (орієнтація на кінцевий результат, що перевіряється); оперативність (можливість реалізувати технологію в оптимальний термін); відносна простота (наявність проміжних етапів й операцій, доступність для фахівців певної кваліфікації); надійність (наявність деякого запасу міцності, механізму, що дублюється); гнучкість (здатність до адаптації в умовах, що змінюються) [3, с. 513].

Соціально-педагогічна технологія як сукупність визначених прийомів і методів впливу має власну структуру, до складу якої входять елементи: визначення мети, вибір відповідного рішення, організація соціальної дії, аналіз результатів. Тобто технологізація передбачає розчленування прогнозованої діяльності на елементи та їх детальне подальше опрацювання для відтворення. Участь інших фахівців (не тільки соціального педагога) забезпечить її тиражування та поширення, комплексний характер вирішення проблеми розвитку соціальної культури студентської молоді в сучасних умовах. Отже, реалізується певна система діяльності, яка має ознаки відкритої системи.

На нашу думку ТРСК студентів позначається концептуальністю (обґрунтованість поняття «соціальна культура студентської молоді» в умовах інформаційного суспільства, розробка моделі, критеріїв і показників її розвитку), гнучкістю (безпосередня участь студентів у її реалізації, готовність підструктур ВНЗ до здійснення спільних дій та ін.) та варіативністю (специфіка закладу вищої освіти та спрямування підготовки фахівців, різноманіття комунікативних ситуацій у сучасному віртуальному середовищі тощо). За наявності загальних характеристик кожна технологія враховує необхідні умови здійснення, сферу, засоби реалізації. Створення авторської технології відбувається з урахуванням розуміння сутності цих системних цілеспрямованих поступових дій. Не маючи за мету аналізувати детально особливості, визначимо позиції, які дозволяють технологізувати розвиток соціальної культури студентської молоді засобами анімаційної діяльності.

По-перше, ґрунтується на особливостях власне соціально-педагогічних технологій, які покладаються в основу практичної реалізації анімаційної діяльності у закладі вищої освіти, зокрема вихід поза межі середовища ВНЗ у відкритий соціальний та віртуальний простори. В умовах інформаційного суспільства загальний простір активності студентства не обмежений локально територією (внутрішньовузівською чи в межах неопосередкованого спілкування), адже відбуваються міжнародні взаємини (зокрема академічна мобільність) та комунікація у віртуальному глобальному інформаційному середовищі, яке є одночасно і сферою реалізації позитивної соціальної позиції, і засобом здійснення взаємодії на інших рівнях. Отже, на нашу думку,

доцільно здійснювати діяльність з розвитку соціальної культури на двох рівнях: внутрішньо-вузівському й зовнішньо-вузівському.

По-друге, зумовлюється теоретичною складовою, що обумовлює сутність та зміст соціальної культури студентської молоді [5]: активізація соціальної взаємодії з метою розвитку соціально-професійної, соціально-громадянської, соціально-інформаційної її складових. На обох рівнях анімаційна діяльність зі студентською молоддю відбувається з урахуванням структури соціальної культури та моделі її розвитку серед студентської молоді. Навчальна та позанавчальна діяльність студентів становлять однаковий інтерес для обґрунтування технології, оскільки, згідно з попередніми дослідженнями, анімація може застосовуватися не тільки у сфері вільного часу, але й під час провідної діяльності (навчальної для студентів).

По-третє, зважається на особливості анімаційної діяльності, а саме її активний характер, необхідність безпосередньої участі суб'єктів у процесі взаємодії, ініціювання позитивних соціальних змін [9]. На обох рівнях об'єднуювальним чинником є визначені компоненти технологізації анімаційної діяльності. На нашу думку, вони мають відповідати динаміці анімаційного процесу (мотивування, ініціювання, взаємодія) та показникам розвитку соціальної культури студентів. Отже, для гнучкості та глибини технології визначено наступні компоненти на обох рівнях: організаційно-мотиваційний, активізаційно-ініціативний, взаємодійно-вдосконалюючий. Компоненти технології визначалися у відповідності до динаміки анімаційної діяльності: мотивація (організаційно-мотиваційний компонент) – участь (активізаційно-ініціативний) – перетворення (взаємодійно-вдосконалюючий).

По-четверте, враховуються конкретні умови вищого закладу освіти, його ресурсні можливості щодо здійснення технології розвитку соціальної культури студентів засобами анімаційної діяльності, готовність до участі у діяльності з її реалізації.

Таким чином, ТРСК студентства базується на: особливостях соціально-педагогічних технологій (спрямованість на особистість, спільноту, соціум); специфіці технологізації анімаційної діяльності (її динаміка від активізації через залучення до участі та ініціювання дій, велика доля суб'єктності та подекуди експромту, творчий характер, креативні можливості) [5; 9]; необхідності інтегрувати технологію до освітнього простору закладу вищої освіти (у ВНЗ вже є сформоване освітнє середовище, де здійснюється навчання та виховання і наявні структури, що відповідають за це); врахуванні необмеженості соціального простору (від локального до глобально-віртуального), в якому реалізується соціальна культура студентської молоді. Отже, розробка технології ґрунтується на теоретичній моделі соціальної культури студентів [5] та на результаті діагностики її сучасного стану в інформаційному суспільстві. Оскільки ми визначаємо три основні рівні розвитку соціальної культури (індивідуальний, груповий, середовищний)

та напрями (мотивація та індивідуальному, участь на груповому, ініціювання на середовищному), то вони стають провідними стрижнями технології, вона набуває ознак гнучкої, різноспрямованої, варіативної, активної, інтегративної фаховості.

Етапи технології традиційно визначені як підготовчий, реалізації, підсумковий. Особливість технології в тому, що її компоненти можуть бути активізовані частково одночасно, наприклад, підготовчий етап може здійснюватися водночас на внутрішньому і зовнішньому рівнях, взаємодоповнюючи їх результат і посилюючи ефективність методів і форм роботи (навіть діяльність на одному рівні може стимулювати діяльність на іншому).

На внутрішньо-вузівському рівні визначені наступні процедури організаційно-мотиваційного компоненту:

1. Створення координаційного центру, мобільних ініціативних груп (підготовчий етап). Це є принципово важливим моментом для стратегічного планування технології, оскільки саме завдяки цьому визначатимуться основні пріоритети організації подальшої діяльності. Ефективними методами і формами на цьому етапі є: наради, круглі столи, моніторинг навчальних програм, розробка плану дій, ділових ігор та тренінгів для членів мобільних ініціативних груп, дискусії студентського самоврядування. Очікуваним результатом на цьому етапі є створення умов (активізація студентського самоврядування, залучення виховної ланки ВНЗ до взаємодії та ін.) для реалізації технології розвитку соціальної культури студентської молоді, досягнута початкова комунікація учасників, ознайомлення з орієнтирами діяльності та усвідомлення бажаних змін.

2. Добір активних груп студентів для організації діяльності та залучення інших студентів (етап реалізації). Методи і форми: тренінг «Моя професія», захід «Антиплагіат у дії», посвята у професію, професійно-спрямований віртуальний туризм, відкриті лекції серед студентів у інтерактивній формі, філософські прогулянки з наставниками. Результат: стимульовано соціально-професійну мотивацію студентів до участі та посилено інтерес до подальшої соціально-громадянської взаємодії раніше створених груп, зокрема у віртуальному середовищі.

3. Оптимізація соціально-виховного середовища ВНЗ щодо запровадження технології (підсумковий етап). Методи і форми: круглі столи, анкетування та інтерв'ювання студентів, викладачів, репортажі на регіональному телебаченні, конференції наукові, дискусія та тренінг з розробки інформаційної карти дій. Результат: активізовано співучасників проведених заходів для реалізації подальших дій професійно-громадянського спрямування, вдосконалено комунікацію представників ВНЗ та створено нові зв'язки поза ним, зокрема через інформаційне середовище.

Процедури активізаційно-ініціативного компоненту технології на внутрішньо-вузівському рівні реалізації:

1. Створення умов для ініціативних дій студентів (підготовчий етап). Методи і форми: кураторські години, студентський театр, арт-пікнік («Мистецтво врятує життя»), створення та обговорення власних пропозицій зі сценаріїв майбутніх заходів, інтерактивні лекції з гуманітарних дисциплін, диспути з проблемних питань. Результат: відбулося залучення студентів до професійно-спрямованих активних дій та стимулювання громадської ініціативності, зокрема з використанням інформаційних технологій.

2. Реалізація заходів, що сприяють розвитку соціальної культури (етап реалізації). Методи і форми: анімаційні соціально-спрямовані програми («Першокурснику дорогу», «Підтримай кожного»), навчальний професійний тренінг, активізуючі творчі акції громадянської спрямованості («Суспільне служіння у власній творчості»), вистави з онлайн-трансляцією, сумісна діяльність з іноземними студентами «Пізнай культуру». Результат: студентами отримано досвід анімаційної діяльності у середовищі ВНЗ, зокрема з іноземними представниками, посилено ціннісну складову соціально-професійного та соціально-громадянського спрямування, сформовано відповідні якості, використовуються можливості інформаційного середовища закладу вищої освіти.

3. Аналіз залучення до участі студентів, моніторинг діяльності кураторів та викладачів (підсумковий етап). Методи і форми: презентація власних ініціатив, сумісний колаж спільних дій, квест «Соціальний креатив», флеш-моб «Доторкнися до мрії», фестиваль інтерактивних медіа-ідей, студентська Інтернет-газета. Результат: визначено проміжну ефективність дій, створено умови для подальшого вдосконалення цінностей професії та громадської роботи, соціально-віртуального середовища студентської громади.

Процедури взаємодійно-вдосконалюючого компоненту внутрішньо-вузівського рівня.

1. Підготовка до втілення консолідованих креативних дій (підготовчий етап). Методи і форми: творчі зібрання «Моя анімаційна команда», розміщення інформації та сайті ВНЗ, представлення власних соціально-позитивних проектів у соціальних мережах. Результат: створено умови для сумісної соціально творчої активності студентів, зокрема професійної, громадянської, інформаційної складових у реалізації соціальної культури.

2. Участь у здійсненні соціально-творчих програм та проектів у середовищі ВНЗ (етап реалізації). Методи і форми: наукові пікніки, свято професій, профорієнтація старшокласників у ВНЗ, анімаційна програма «Старше покоління», тренінг «Обмін мудрістю», майстер клас для студентів «Віртуальний простір», тренінг «Безпечний Інтернет», «Інша культура – наші креативні можливості». Результат: відбулося поширення цінностей професійно-громадянського аспектів у ВНЗ,

активізувалася взаємодія за усіма компонентами соціальної культури студентської молоді.

3. Коригування результатів та усвідомлення подальших дій (підсумковий етап). Методи і форми: опитування, підсумки дій – акція «Як це відбувалося», спостереження, підсумкова конференція, методичні семінари. Результат: визначено напрями та завдання соціально творчої діяльності поза середовищем ВНЗ. Результат кожного етапу, що описаний вище, поєднується в загальний результат рівня.

На зовнішньо-вузівському рівні визначені наступні процедури організаційно-мотиваційного компоненту:

1. Активна організація дієвих зв'язків поза ВНЗ (підготовчий етап). Методи і форми: моніторинг соціально-культурного середовища міста, регіону, Акція «Є контакт!», спільні збори, загальна конференція, круглий стіл. Результат: налагоджено професійно-громадські зв'язки між студентами різних освітніх закладів, зокрема й у віртуальному просторі, які реалізовуватимуться в процесі подальшої взаємодії з реалізацією соціальної культури.

2. Консолідація студентської молоді міста, регіону (етап реалізації). Методи і форми: акція «Пошук професійних ідей», «Наукові пікніки», «Ярмарок ідей», Арт-пікнік для вимушених переселенців, тренінг «Разом без насильства». Результат: виявлено соціальну культуру студентів за різними її складовими, створено умови для активної взаємодії поза ВНЗ з метою реалізації цінностей соціальної творчості.

3. Визначення ефективності міжвузівської взаємодії у процесі анімаційної діяльності (підсумковий етап). Методи і форми: інтерактивна дискусія, віртуальний щоденник, оформлення документів про партнерство. Результат: визначено необхідність та можливість подальшої діяльності з метою виявлення соціальної культури студентів.

Процедури активізаційно-ініціативного компоненту зовнішньо-вузівського рівня технології розвитку соціальної культури студентської молоді:

1. Створення умов для діяльності з розвитку соціальної культури поза ВНЗ у соціально-культурному просторі (підготовчий етап). Методи і форми: щотижневі віртуальні наради, зустрічі з партнерами, мозковий штурм, зацікавлення у спільній діяльності: акція «Моя соціальна перспектива». Результат: підготовлено ресурси для подальших дій щодо розвитку всіх складових соціальної культури студентства засобами анімаційної діяльності у відкритому просторі інформаційного суспільства.

2. Участь студентів у спільних діях щодо активізації соціально-виховних громадських, професійних, віртуальних спільнот (етап реалізації). Методи і форми: захід «Місто професій», «Професії Слобожанщини», мобільні волонтерські групи в місті «Хто крім нас», акція «Мої роки – моє багатство», захід у центрі реабілітації «Нема чужої біди». Результат: реалізовано соціально-професійні цінності, соціально-громадянську позицію з профілактики маргіналізації та сприяння

соціальної інтеграції, популяризовано діяльність в інформаційному середовищі.

3. Відстеження ефективності діяльності студентської молоді з виявлення соціальної культури поза ВНЗ (підсумковий етап). Методи і форми: спостереження, опитування, інтерв'ю, діагностичні бесіди, експертна оцінка. Результат: виявлено ефективність діяльності з виявлення соціальної культури.

Процедури взаємодійно-вдосконалюючого компоненту на зовнішньому рівні:

1. Поширення діяльності активної студентської молоді на рівень країни та світу (підготовчий етап). Методи і форми: патріотичні флешмоби, Акції «Волонтер як аніматор», захід «Дерево життя». Результат: поширено соціальні зв'язки на рівень країни та міжнародний, виявлено професійно-громадянську позицію студентської молоді на різних рівнях соціального середовища.

2. Здійснення анімаційної діяльності на рівні країни та міжнародному (етап реалізації). Методи і форми: відео-щоденник, Сайт позитивних ініціатив, медіа-проект соціальні акції у Інтернеті, міжрегіональні акції, міжнародний захід «Студент без кордонів». Результат: здійснено діяльність з реалізації професійної, громадянської, інформаційної складових соціальної культури студентів на рівні країни та міжнародному.

3. Виявлення ефективності технології анімаційної діяльності з розвитку соціальної культури студентської молоді (підсумковий етап). Методи і форми: опитування, спостереження, експертна оцінка, аналіз стану віртуальної взаємодії. Результат: проаналізовано ефективність, визначено перспективу діяльності з подальшого розвитку соціальної культури студентства.

Таким чином, в основу технологізації розвитку соціальної культури студентської молоді засобами анімаційної діяльності покладаються попередні теоретичні узагальнення, сучасний стан розвитку соціальної культури, науково-виважена необхідність у технологізації анімаційної діяльності у ВНЗ, доцільність активізації соціальної життєдіяльності студентства в інформаційну добу. Пропонована технологія є складною системою комплексних поступових дій, структурується за компонентами, етапами, процедурами та операціями, що дозволяє відтворити всі визначені характеристики соціально-педагогічних технологій. Ефективність технологічного процесу забезпечує дотримання принципів та умов її реалізації. Подальше дослідження матиме на меті аналіз ефективності реалізації даної технології, оцінку її результатів та коригування з метою поліпшення ефективності, а також для адаптації до нововідкритих обставин динаміки соціальної культури сучасних студентів.

Список використаної літератури

- 1. Безпалько О. В.** Організація соціально-педагогічної роботи з дітьми та молоддю у територіальній громаді: теоретико-методичні основи : монографія / О. В. Безпалько. – К. : Наук. світ, 2006. – 363 с.
- 2. Вайнола Р. Х.** Технології соціально-педагогічної роботи : курс лекцій / Р. Х. Вайнола. – К. : КМПУ ім. Б. Д. Грінченка, 2008. – 152 с.
- 3. Енциклопедія** для фахівців соціальної сфери / за заг. ред. І. Д. Звереві. – Київ ; Сімферополь : Універсум, 2012. – 536 с.
- 4. Заверико Н. В.** Соціальна педагогіка : навч. посіб. / Н. В. Заверико. — К. : Слово, 2011. – 240 с.
- 5. Максимовський М. І.** Модель розвитку соціальної культури студентської молоді засобами анімації в сучасних соціально-культурних умовах / М. І. Максимовський // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. – Старобільськ, 2017. – № 1(306). – Ч. I. – С. 164–172.
- 6. Соціальна педагогіка** : мала енциклопедія / за ред. І. Д. Звереві. – К. : Центр учб. літ., 2008. – 336 с.
- 7. Соціальна педагогіка: теорія і технології** : підручник / [за заг. ред. І. Д. Звереві]. – К. : Центр навч. літ., 2006. – 316 с.
- 8. Студент XXI века: социальный портрет на фоне общественных трансформаций** : монографія / Нар. укр. акад. ; под общ. ред. В. И. Астаховой. – Харьков : Изд-во НУА, 2010. – 408 с.
- 9. Тарасов Л. В.** Социокультурная анимация в XXI веке: концепция развития социально-поддерживающих гражданских инициатив в России : монографія / Л. В. Тарасов. – М. : Русаки, 2012. – 223 с.

Максимовський М. І. Технологія розвитку соціальної культури студентської молоді засобами анімаційної діяльності в інформаційному суспільстві

В статті охарактеризовано особливості технології розвитку соціальної культури студентської молоді засобами анімаційної діяльності в інформаційному суспільстві, зокрема обґрунтовано теоретичний базис її розробки: врахування специфіки соціально-педагогічних технологій (спрямованість на особистість і соціум), теоретичних засад розвитку соціальної культури студентів (визначення поняття, змістова модель, критерії та показники), ознак анімаційної діяльності (активний характер, підтримка ініційованих соціальних змін), умов конкретного закладу вищої освіти (готовність до співпраці, активність студентського самоврядування тощо). Доведена необхідність здійснення технології розвитку соціальної культури на внутрішньо-вузівському й зовнішньо-вузівському рівнях, на яких визначено організаційно-мотиваційний, активізаційно-ініціативний та взаємодійно-вдосконалюючий компоненти, що відповідають динаміці анімаційної діяльності. Презентована поетапна реалізація процедур та операцій, для результативності яких дібрано доцільні активні методи і форми.

Ключові слова: соціально-педагогічна технологія, студентська молодь, соціальна культура, анімаційна діяльність, інформаційне суспільство.

Максимовский Н. И. Технология развития социальной культуры студенческой молодежи средствами анимационной деятельности в информационном обществе

В статье охарактеризованы особенности технологии развития социальной культуры студенческой молодежи средствами анимационной деятельности в информационном обществе, в частности обоснован теоретический базис её разработки: учет специфики социально-педагогических технологий (направленность на личность и социум), теоретических основ развития социальной культуры студентов (определение понятия, содержательная модель, критерии и показатели), признаков анимационной деятельности (активный характер, поддержка инициированных социальных изменений), условий конкретного учреждения высшего образования (готовность к сотрудничеству, активность студенческого самоуправления и прочее). Доказана необходимость осуществления технологии развития социальной культуры на внутривузовском и внешневузовском уровнях, на которых определены организационно-мотивационный, активизационно-инициативный и взаимодейственно-совершенствовательный компоненты, которые соответствуют динамике анимационной деятельности. Представлена поэтапная реализация процедур и операций, для результативности которых подобраны необходимые активные методы и формы.

Ключевые слова: социально-педагогическая технология, студенческая молодежь, социальная культура, анимационная деятельность, информационное общество.

Maksymovskiy M. Technology for Developing Student Youth's Social Culture Through use of Animation Activities in Information Society

The article defines the features of the technology, designed for developing student youth's social culture through use of special animation activity means under conditions of information society, namely it gives a rationale for theoretical foundation of its design: consideration of characteristic features that social-pedagogical technologies what they are (directed at a person and society), of theoretical foundations that shape development of student youth's social culture (definition of the concept, content model, criteria and indicators), of the features of animation activities (active nature, support of initiated social changes) and of conditions of specific higher education institutions (being prepared for cooperation, active student self-government etc.). The necessity of implementing this technology on inner institutional and outer institutional levels was proven, and both levels were defined with organization-motivation, activation-initiation and interaction-improvement components that correspond with dynamics of animation activities: motivating (organization precedes motivation, which by itself requires individual approach to every would-be participant) – participating (activating individual thinking to enrich experience and initiating possible movement towards qualitative thinking and behavior shifts) – changing

(interaction on the basis of things that were experienced and improvement of further plans that will be used in later organizations). Stage-by-stage implementation of procedures and operations was presented, along with matching active methods and forms to ensure the best results.

Key words: social-pedagogical technology, student youth, social culture, animation activities, information society.

Стаття надійшла до редакції 25.09.2017 р.

Прийнято до друку 24.11.2017 р.

Рецензент – д.п.н., проф. Харченко С. Я.

УДК 378:613

Ю. Ю. Мосейчук

ОБҐРУНТУВАННЯ ПОТРЕБИ МОНІТОРИНГОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ СФОРМОВАНОСТІ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

У сучасних соціально-економічних умовах особливої актуальності набувають теоретичні та практичні аспекти формування культури молодого покоління, як загальної, так і окремих її видів. Однак особливо гостро відчувається потреба у формуванні у майбутніх фахівців під час навчання у вищих навчальних закладах високого рівня культури здоров'я. Підготовка конкурентоздатних фахівців, які реалізовуватимуть фізичне виховання школярів робить проблему збереження і зміцнення здоров'я особливо актуальною. А тому, одним із першочергових завдань вищої освіти є формування ціннісного ставлення до здоров'я, його зміцнення та збереження. Як наслідок – у процесі навчання у ВНЗ виникає необхідність підвищення рівня культури здоров'я майбутніх фахівців з метою забезпечення належних умов для його збереження, а також доцільно насамперед, промоніторити стан її сформованості.

Не виникає жодних сумнівів у тому, що здоров'я є однією із фундаментальних та поліаспектних категорій усього людського буття, а тому має виступати найважливішим пріоритетом як у суспільстві, так і в освітньому процесі вищих навчальних закладів. Проте, певна девальвація цінностей має суттєвий вплив на зростання захворюваності, сприяє формуванню адиктивних звичок серед студентської молоді та спричиняє зниження соціальної цінності здорового способу життя. Усі наведені факти негативно впливають на формування культури здоров'я.

Проведений аналіз статистичної інформації про здоров'я студентської молоді різних країн, представленої в звітах ВООЗ, а також вивчення міжнародного та вітчизняного досвіду роботи медичних, освітніх, соціальних та громадських організацій у сфері збереження і